

عنوان مقاله:

بررسی تناق ضگویی در کشف المحجوب هجویری

محل انتشار:

دوازدهمین همایش ملی متن پژوهی ادبی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

الناز نوری - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، گرایش محض، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

متناقض گویی و تضاد در کلام در حوزه های مختلفی امکان حضور دارد. تناقض در کلام و تبیین مفاهیم، برخلاف تناقض ادبی که جنبه هنری دارد گفته های شخص را به سمت سستی می کشاند. یکی از حوزه هایی که میتوان در آن سراغی از تناقض گرفت عرفان و تصوف است. کشف المحجوب، اثر علی بن عثمان هجویری، به عنوان یکی از نخستین نمونه های کتاب فارسی در حوزه عرفان و تصوف، اهمیت بسیاری دارد و میتوان آرای مطرح شده در آن را به عنوان کتابی که سعی در پاسخ دادن به سوالات عرفانی و شرح مسائل مربوط به تصوف دارد بررسی کرد. هدف این مقاله این است که طبق آنچه در کشف المحجوب آمده است بررسی شود که آیا علی بن عثمان هجویری در کلام خود دچار تناقض گویی شده است یا برعکس، از تناقض به دور مانده است. اهمیت بررسی این مسئله در آن است که وجود تناقض در اثر غیر مغلوب کشف المحجوب با توجه به هدف نگارش آن نامناسب است. روش بررسی حاضر کتابخانه ای و تحلیلی است، کتاب کشف المحجوب خوانده شده است و تناقض گفته های هجویری فقط بر اساس آنچه در متن اثر آمده است بررسی شده است. مقاله با بررسی متن کشف المحجوب نتیجه می گیرد که علی بن عثمان هجویری تناقضاتی را، بی تناسب با هدف کتاب، در گفتار خود وارد اثر کرده است

کلمات کلیدی:

عرفان، تناقض، کشف المحجوب، هجویری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1675742>

